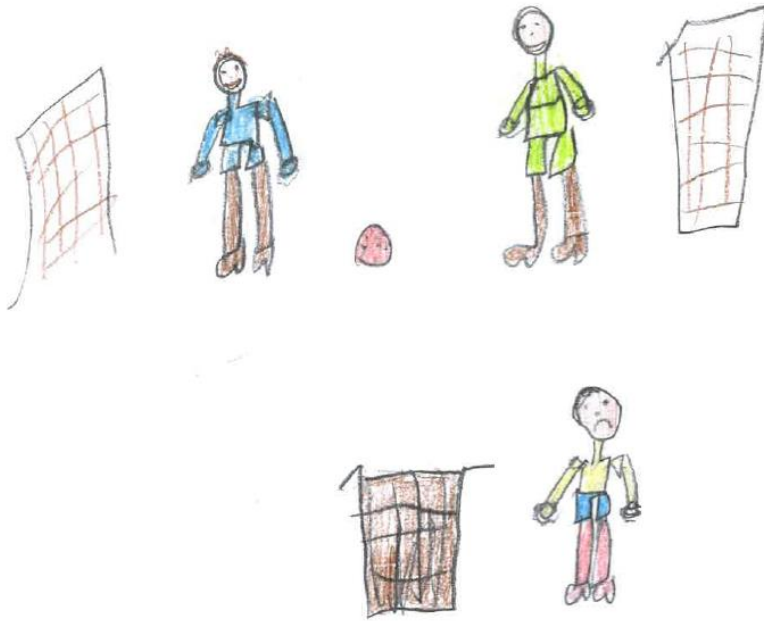


Márk igazán jóra való fiú, nemcsak a tanulásban szorgalmas és kitartó, hanem az élet más területein is. Mióta az iskolában felhívták a figyelmét a környezetvédelemre és a fenntartható gazdálkodásra, jobban odafigyel ezekre a dolgokra. A szemetet is szelektíven gyűjti, sőt a biohulladékot felhasználva komposztál is. Így még kevesebb szemetet termel, ami jó a környezetnek, és a komposztoknak köszönhetően szépen növekednek az ablakában lévő növények. Bár ez sok odafigyeléssel és energiával jár, elégedett és boldog, hogy ő is tehet valamit bolygónk védelme érdekében.



Ezért is szúrta neki szemet, amikor észrevette, hogy a közeli étterem kukája roskadásig tele van pakolva mindenféle hulladékkal. Először csak megjegyezte magának, de amikor egyszer a konyhás fiú a szemé láttára dobott bele egy zsák válogatás nélküli szemetet, egészen elkeseredett. Otthon aztán elpanaszolta fájdalmát: – Anya, ha egy étterem, ami sokkal több szemetet termel, mint mi itthon, nem foglalkozik a környezetvédelemmel, akkor mi értelme van annak, hogy mi ilyen gondosan ügyelünk a hulladék válogatására?

– Márk, ez az újrahasznosítás elég kezdetleges dolog, és őszintén magam sem vagyok még meggyőződve, hogy megtérül a belé fektetett munkád. – A fiú nem ezt a választ várta, sokáig visszhangzott még benne édesanyja mondata, de mégis úgy érezte, haladnia kell a saját útján.

Másnap nagy sóhajjal indította a napot az iskolában. Azok után, ahogy anyukája előző nap lelombozta, egyáltalán nem volt kedve még az osztálytársai cukkolásait is hallgatni azért, mert annyira elkötelezett a környezetvédelem irányába. Már megszokta a beszólásokat, de rosszabb napjain nagyon szívére tudta venni az effajta ugratásokat.

Így hát délután, mikor hazafelé tartott, már úgy érezte, nem bírja tovább csendben túrni, ahogy a környezete a hulladékhoz viszonyul. Ekkor az étteremnél észrevette a korábban már látott konyhás fiút, amint egy nagy zsák szemetet vonzol. Közelebb lépett, megszólította: – Ne haragudj, hogy ismeretlenül megkérdem: de nem gondoltatok még a szelektív hulladékgyűjtésre, esetleg a komposztálásra? A fiú kis gondolkodás után rávágta: – Külön gyűjteni a szemetet? Annyi dolgom van, hogy nincs nekem időm még erre is! – Márk a sorozatos kudarcok következtében teljesen elbizonytalanodott: ha ennyire magára maradt elhatározásában, megéri folytatnia?

Miért gondolja Márk fontosnak a szelektív hulladékgyűjtést és a komposztálást?

Mit tapasztalt Márk a környezetében a komposztálásról?

Mit érezhetett Márk a látott példák alapján?

Szerintetek megéri Márknak kitartani a komposztálás mellett?